

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 28. Juli 1944.

73. Stück.

Preis: K 2.60.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 28. července 1944.

Cena: K 2.60.

Částka 73.

Inhalt: (153—156.) 153. Verordnung über die Sozialversicherung der Dienstverpflichteten in Böhmen und Mähren. — **154.** Verordnung über Versicherungspflicht in der Krankenversicherung während des Krieges. — **155.** Verordnung über die Regelung gewisser personeller Verhältnisse von ehemaligen Berufsmilitärgagisten. — **156.** Verordnung über die Neuregelung des Dienststrafrechtes der Hilfsangestellten und ähnlicher Bediensteter.

Obsah: (153.—156.) 153. Nařízení o sociálním pojištění příkázaných v Čechách a na Moravě. — **154.** Nařízení o pojistné povinnosti v nemocenském pojištění za války. — **155.** Nařízení o úpravě některých osobních poměrů bývalých vojenských gážístů z povolání. — **156.** Nařízení o nové úpravě disciplinárního práva pomocných zřízenců a podobných zaměstnanců.

153.

Regierungsverordnung

vom 10. Juli 1944

über die Sozialversicherung der Dienstverpflichteten in Böhmen und Mähren.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprötektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

I.

Allgemeines.

§ 1:

Diese Verordnung regelt die Sozialversicherung der nach der Regierungsverordnung vom 4. Mai 1942, Slg. Nr. 154, über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte dienstverpflichteten und im Protektorat Böhmen und Mähren eingesetzten Personen.

Vládní nařízení

ze dne 10. července 1944

o sociálním pojištění příkázaných v Čechách a na Moravě.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

I.

Všeobecné.

§ 1.

Toto nařízení upravuje sociální pojištění osob podle vládního nařízení ze dne 4. května 1942, Sb. č. 154, jímž se činí některá opatření o řízení práce, příkázaných a nasazených v Protektorátu Čechy a Morava.

§ 2.

(1) Das nach § 9, Abs. 4, der Reg. VO Slg. Nr. 154/1942 fortbestehende Arbeitsverhältnis begründet während der Dienstverpflichtung keine Versicherungspflicht.

(2) Auf das Dienstpflichtverhältnis sind die allgemeinen Vorschriften über die öffentlich-rechtliche Sozialversicherung anzuwenden, soweit sich aus dieser Verordnung nichts anderes ergibt.

II.

Krankenversicherung.

§ 3.

(1) Ist der Dienstverpflichtete unmittelbar vor der Dienstverpflichtung bei einem anderen Träger der öffentlich-rechtlichen Krankenversicherung (bisheriger Versicherungsträger) versichert gewesen, so ruhen während der Dienstverpflichtung die Mitgliedschaft bei diesem Träger der Krankenversicherung und die sich daraus ergebenden Rechte und Pflichten. Die ruhende Mitgliedschaft endet, wenn das bisherige Arbeitsverhältnis gelöst wird (§ 9, Abs. 5, der Reg. VO Slg. Nr. 154/1942).

(2) Tritt nach Aufhebung der Dienstverpflichtung der Versicherungsfall in der Krankenversicherung während des Laufes der Schutzfristen sowohl bei dem vor als auch bei dem während der Dienstverpflichtung zuständigen Krankenversicherungsträger ein, so hat der vor der Dienstverpflichtung zuständige Krankenversicherungsträger die Leistungen zu gewähren.

(3) Für die Wartezeit nach § 21, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 9. Juli 1941, Slg. Nr. 365, über die Krankenversicherung der Privatangestellten zählen als Versicherungszeiten bei der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten auch die Zeiten, während deren die Mitgliedschaft bei der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten nach Absatz 1 ruht.

§ 4.

Dienstverpflichtete, die täglich über 4 Stunden beschäftigt sind, sind versicherungspflichtig in der Krankenversicherung, auch wenn sie die Arbeiten oder Dienste bloß gelegentlich oder als Nebenbeschäftigung verrichten.

§ 5.

(1) Sind Dienstverpflichtete, deren Mitgliedschaft bei der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten ruht (§ 3, Abs. 1), bei einem Krankenversicherungsträger nach dem

§ 2.

(1) Pracovní poměr, podle § 9, odst. 4 vl. nař. Sb. č. 154/1942 dále trvajíc, nezakládá během příkázání pojistnou povinnost.

(2) Pokud se z tohoto nařízení nepodává nic jiného, použije se na pracovní poměr, založený příkázáním, všeobecných předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění.

II.

Nemocenské pojištění.

§ 3.

(1) Byl-li příkázán bezprostředně před příkázáním pojištěn u některého jiného nositele veřejnoprávního nemocenského pojištění (dosavadní nositel pojištění), odpočívá během příkázání členství u tohoto nositele nemocenského pojištění a z něho vyplývající práva a povinnosti. Odpočívající členství končí, byl-li dosavadní pracovní poměr rozvázan (§ 9, odst. 5 vl. nař. Sb. č. 154/1942).

(2) Nastane-li po zrušení příkázání pojistný případ v nemocenském pojištění během ochranných lhůt u nositele nemocenského pojištění příslušného jak před tak i během příkázání, poskytne dávky nositel nemocenského pojištění příslušný před příkázáním.

(3) Pro čekací dobu podle § 21, odst. 2 vládního nařízení ze dne 9. července 1941, Sb. č. 365, o nemocenském pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, počítají se jako doby pojištění u nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců i doby, během nichž členství u nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců podle odstavce 1 odpočívá.

§ 4.

Příkázání, kteří jsou zaměstnáni denně více než 4 hodiny, podléhají povinnému nemocenskému pojištění i když vykonávají práce nebo služby pouze příležitostně nebo jako vedlejší zaměstnání.

§ 5.

(1) Jsou-li příkázání, jejichž členství u nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců odpočívá (§ 3, odst. 1), pojištěni u nositele nemocenského pojištění podle sociálně-pojišťo-

Sozialversicherungsgesetz oder nach der Regierungsverordnung vom 15. März 1943, Slg. Nr. 70, über die Bruderladenversicherung versichert, so sind auf Antrag bei Entbindung und bei Tod die Geldleistungen nach der Regierungsverordnung Slg. Nr. 365/1941 zu gewähren.

(2) Zur Zahlung dieser Leistungen ist der zuständige Versicherungsträger verpflichtet. Er hat einen Ersatzanspruch gegen die Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten. Der Minister für Wirtschaft und Arbeit kann Näheres bestimmen; er kann Pauschbeträge festsetzen.

§ 6.

(1) Sind Ehefrauen von Versicherten der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten nach § 4 bei einer anderen Krankenversicherungsanstalt als der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten versicherungspflichtig, so sind auf Antrag bei Entbindung und Tod die Geldleistungen nach der Regierungsverordnung Slg. Nr. 365/1941 zu gewähren, die für sie als Familienangehörige zu gewähren wären, wenn sie nicht nach § 4 krankenversicherungspflichtig wären.

(2) § 5, Abs. 2, gilt entsprechend.

III.

Rentenversicherung.

§ 7.

(1) Von der Versicherungspflicht in der Rentenversicherung sind die Dienstverpflichteten ausgenommen, denen der bisherige Dienstgeber die Pensionsansprüche weiter gewährleistet, auf Grund deren sie von der Versicherungspflicht bisher ausgenommen waren.

(2) Die Zeit der Dienstverpflichtung gilt für die Ruhegehalts- oder Versorgungsansprüche als Beschäftigungszeit in dem Beschäftigungsverhältnis vor der Dienstverpflichtung.

§ 8.

Ist für die von der Rentenversicherung nach § 7 ausgenommenen Personen nach den geltenden Besoldungsvorschriften ein Pensionsbeitrag zu entrichten, so hat der neue Dienstgeber dem bisherigen Dienstgeber den von dem Dienstverpflichteten bisher gezahlten Pensionsbeitragsanteil zu zahlen. Der Dienstverpflichtete hat dem neuen Dienstgeber hiervon die Hälfte, höchstens aber den Beitragsanteil zu ersetzen, der von ihm in der Rentenversicherung zu zahlen wäre.

vaciuo zákona nebo podle vládního nařízení ze dne 15. března 1943, Sb. č. 70, o pojištění u bratrských pokladen, poskytnou se jim na návrh peněžité dávky při porodu a úmrtí podle vládního nařízení Sb. č. 365/1941.

(2) K placení těchto dávek jest povinen příslušný nositel pojištění. Týž má náhradní nárok proti nemocenské pojišťovně soukromých zaměstnanců. Ministr hospodářství a práce určí podrobnosti; může stanovití úhrnkové obnosy.

§ 6.

(1) Jsou-li manželky pojištěnců nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců podle § 4 povinny pojištěním u jiné nemocenské pojišťovny než u nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců, poskytnou se na návrh peněžité dávky při porodu a úmrtí podle vládního nařízení Sb. č. 365/1941, které by jim bylo poskytnouti jako rodinným příslušníkům, kdyby nepodléhaly povinnému nemocenskému pojištění podle § 4.

(2) § 5, odst. 2 platí obdobně.

III.

Důchodové pojištění.

§ 7.

(1) Z pojistné povinnosti důchodového pojištění jsou vyňati příkázání, jimž jsou od jejich dosavadního zaměstnavatele zaručeny pensijní nároky, na základě jichž byli dosud vyňati z pojistné povinnosti.

(2) Doba příkázání platí pro odpočivné a zaopatřovací nároky jako doba zaměstnání v pracovním poměru před příkázáním.

§ 8.

Platí-li se za osoby vyňaté podle § 7 z důchodového pojištění podle platných platových předpisů pensijní příspěvek, platí nový zaměstnavatel dosavadnímu zaměstnavateli díl pensijního příspěvku, který dosud platil příkázání. Příkázání hradí novému zaměstnavateli z toho jednu polovinu, nejvýše však díl příspěvku, který by sám platil v důchodovém pojištění.

§ 9.

Die Bezieher von Renten aus der öffentlich-rechtlichen Sozialversicherung und von Ruhe- und Versorgungsgenüssen aus öffentlichen Mitteln unterliegen für die Dauer der Dienstverpflichtung der Rentenversicherung nicht. Das Dienstpflichtverhältnis hat keinen Einfluß auf den Bezug einer Rente aus der Sozialversicherung.

§ 10.

(1) Dienstverpflichtete, die auf Grund des Dienstpflichtverhältnisses bei einem anderen Rentenversicherungsträger versicherungspflichtig wären, sind auf ihren Antrag bei ihrem bisherigen Rentenversicherungsträger zu versichern.

(2) Der neue Dienstgeber hat den Antrag mit der Anmeldung dem bisherigen Rentenversicherungsträger des Dienstverpflichteten zu übersenden. Auch der Dienstverpflichtete kann den Antrag stellen. Geht der Antrag innerhalb von 14 Tagen beim Versicherungsträger ein, so wirkt er von der Dienstverpflichtung an. Nach diesem Zeitpunkt eingehende Anträge sind erst vom Ende des Monats an wirksam, in dem der Antrag beim Versicherungsträger eingeht.

(3) Der Rentenversicherungsträger führt die Versicherung in der Gehaltsklasse (Pensionsgrundlage) durch, in welche der Dienstverpflichtete vor der Dienstverpflichtung eingereiht war. Während des Dienstverhältnisses eingetretene Änderungen in den Dienstbezügen (im Gehalt) werden nicht berücksichtigt.

(4) Die Versicherung nach Absatz 1 endet am Ende des Monats, in dem das bisherige Dienstverhältnis (§ 9, Abs. 5, der Reg. VO Slg. Nr. 154/1942) gelöst wird.

(5) Der Antrag nach Absatz 1 kann vom Dienstverpflichteten jederzeit widerrufen werden. Der Widerruf ist vom Dienstgeber mit der Abmeldung dem Versicherungsträger vorzulegen. Er wirkt vom Ende des Monats an, in dem der Antrag beim Versicherungsträger eingeht.

§ 11.

Der § 10 gilt entsprechend für die Dienstverpflichteten, die unmittelbar vor der Dienstverpflichtung freiwillig versichert oder arbeitslos waren und deren Ansprüche bei Beginn des Dienstpflichtverhältnisses noch bestehen.

§ 12.

Der Dienstverpflichtete trägt von den nach den §§ 10 und 11 zu entrichtenden Beiträgen

§ 9.

Poživatelé důchodů z veřejnoprávního sociálního pojištění a poživatelé odpočívňích nebo zaopatřovacích požitků z prostředků veřejných nepodléhají po dobu přikázání důchodovému pojištění. Poměr založený přikázáním nemá vlivu na požívání důchodu ze sociálního pojištění.

§ 10.

(1) Přikázání, kteří na základě poměru založeného přikázáním, by byli pojištěním povinni u jiného nositele důchodového pojištění, budou na svůj návrh pojištěni u svého dosavadního nositele důchodového pojištění.

(2) Nový zaměstnavatel zašle návrh spolu s přihláškou dosavadnímu nositeli důchodového pojištění přikázaného. Návrh může podat přikázaný. Dojde-li návrh během 14 dnů nositeli pojištění, jest účinný od přikázání. Návrhy došlé po této době jsou účinné teprve od konce měsíce, v němž návrh nositeli pojištění došel.

(3) Nositel důchodového pojištění provede pojištění v třídě služného (pensijním základě), v níž byl přikázaný zařaden před přikázáním. Ke změnám nastalým ve služebních požitcích (v platu) během poměru založeného přikázáním se nepřihlíží.

(4) Pojištění podle odstavce 1 končí koncem měsíce, v němž dosavadní pracovní poměr (§ 9, odst. 5 vl. nař. Sb. č. 154/1942) byl rozvázan.

(5) Návrh podle odstavce 1 může přikázaný kdykoliv odvolati. Odvolání návrhu předloží zaměstnavatel nositeli pojištění s odhláškou. Jest účinné od konce měsíce, v němž návrh došel nositeli pojištění.

§ 11.

§ 10 platí obdobně pro přikázané, kteří bezprostředně před přikázáním byli dobrovolně pojištěni nebo byli bez zaměstnání a jejichž nároky počátkem poměru založeného přikázáním dosud trvají.

§ 12.

Přikázaný hradí z příspěvků, které mají býti podle §§ 10 a 11 placeny, nejvýše díl, kte-

höchstens den Anteil, den er zu tragen hätte, wenn er bei dem nach den allgemeinen Vorschriften zuständigen Versicherungsträger versichert wäre. Für Personen, die auf höchstens 6 Wochen zu landwirtschaftlichen Arbeiten dienstverpflichtet werden, sind an den Versicherungsträger nur die Beiträge zu entrichten, die nach den allgemeinen Vorschriften zu zahlen wären.

§ 13.

Bestand für den dienstverpflichteten Angestellten im bisherigen Dienstverhältnis eine Zusatzversicherung nach § 122 des Pensionsversicherungsgesetzes oder eine Versicherung bei einem Zuschußinstitute nach § 119 des Pensionsversicherungsgesetzes oder wird nach den besonderen Bestimmungen der Satzung des zuständigen Ersatzpensionsinstitutes neben dem laufenden Versicherungsbeitrag noch ein Sanierungsbeitrag gezahlt, so hat der neue Dienstgeber während des Bestehens des bisherigen Arbeitsverhältnisses die auf den bisherigen Dienstgeber entfallenden Versicherungsbeiträge der Zusatzversicherung, der Versicherung nach § 119 des Pensionsversicherungsgesetzes und den ganzen Sanierungsbeitrag zu zahlen.

IV.

Übergangs- und Schlußvorschriften.

§ 14.

Die Vorschriften dieser Verordnung gelten entsprechend auch für die Personen, die aus Anlaß des Krieges in demselben Betrieb mit anderen Arbeiten als bisher beschäftigt werden.

§ 15.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit wird ermächtigt, weitere Rechts- und Verwaltungsvorschriften über die Sozialversicherung der Dienstverpflichteten zu erlassen und Maßnahmen zur Beseitigung von Härten zu treffen, die sich bei der Durchführung dieser Verordnung ergeben.

§ 16.

(1) Sind Dienstverpflichtete am Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung bei einem nach ihr unzuständigen Krankenversicherungsträger versichert, so erlischt die Versicherung bei diesem Versicherungsträger am Ende des Monats, in dem die Verordnung in Kraft tritt. Binnen 5 Tagen nach diesem Zeitpunkt sind die Dienstgeber verpflichtet, die Dienstverpflichteten bei dem bisherigen Krankenversicherungsträger ab- und bei dem nunmehr zuständigen anzumelden.

rý by hradil, kdyby byl pojištěn u nositele pojištění příslušného podle všeobecných předpisů. Za osoby, které jsou přikázány k zemědělským pracem na dobu nejvýše 6 týdnů, platí se nositeli pojištění jen příspěvky, které by bylo platiti podle všeobecných předpisů.

§ 13.

Byl-li přikázán zaměstnanec v dosavadním pracovním poměru připojištěn podle § 122 pensijního zákona nebo byl-li pojištěn u příplatkového ústavu podle § 119 pensijního zákona nebo byl-li placen podle zvláštních ustanovení stanov příslušného náhradního pensijního ústavu mimo běžné pojistné též sanační příspěvek, hradí nový zaměstnavatel za trvání dosavadního pracovního poměru příspěvky připojištění, pojištění podle § 119 pensijního zákona a celý sanační příspěvek připadající na dosavadního zaměstnavatele.

IV.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 14.

Předpisy tohoto nařízení platí obdobně i pro osoby, které z důvodu války jsou v témže podniku zaměstnány jinými pracemi než dosud.

§ 15.

Ministr hospodářství a práce se zmocňuje, aby vydával další právní a správní předpisy o sociálním pojištění přikázaných a činil opatření k odstranění tvrdostí, které se při provádění tohoto nařízení vyskytnou.

§ 16.

(1) Jsou-li přikázáni v den účinnosti tohoto nařízení pojištění u nositele nemocenského pojištění podle nařízení nepřislušného, zaniká pojištění u tohoto nositele pojištění koncem měsíce, v němž nařízení nabylo účinnosti. Zaměstnavatelé jsou povinni během 5 dnů po tomto okamžiku odhlásiti přikázané od dosavadního nositele nemocenského pojištění a přihlásiti je k nositeli nyní příslušnému.

(2) Für-Versicherungsfälle, die vor dem Erlöschen der Versicherung (Absatz 1) eingetreten sind, bleibt der bisherige Versicherungsträger auch weiterhin zuständig.

§ 17.

(1) Diese Verordnung tritt am 7. Tage nach der Verlautbarung in Kraft; an demselben Tage tritt der § 12 der Reg. VO Slg. Nr. 154/1942 außer Kraft.

(2) Diese Verordnung wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit durchgeführt.

Für den Staatspräsidenten:

Dr. Krejčí m. p.,

zugleich als Vorsitzender der Regierung.

Der Minister für Wirtschaft
und Arbeit:

Dr. Bertsch m. p.

(2) Dosavadní nositel pojištění zůstává i nadále příslušným v pojistných případech, které nastaly před zánikem pojištění (odstavec 1).

§ 17.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti 7. dne po vyhlášení; týmž dnem se ruší § 12 vl. nař. Sb. č. 154/1942.

(2) Nařízení provede ministr hospodářství a práce.

Za státního presidenta:

Dr. Krejčí v. r.,

zároveň jako předseda vlády.

Ministr hospodářství
a práce:

Dr. Bertsch v. r.

154.

**Verordnung
des Ministers für Wirtschaft und Arbeit
vom 10. Juli 1944
über Versicherungspflicht in der Kranken-
versicherung während des Krieges.**

Auf Grund des § 9 der Regierungsverordnung vom 22. Juli 1943, Slg. Nr. 217, über weitere Maßnahmen in der Sozialversicherung des Protektorates aus Anlaß des Krieges wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit verordnet:

§ 1.

Bei Aufnahme einer Beschäftigung während des Krieges in einem Betriebe mit mindestens dreißig Arbeitnehmern sind Personen, die täglich über 4 Stunden beschäftigt sind, versicherungspflichtig in der Krankenversicherung, auch wenn sie die Arbeiten oder Dienste bloß gelegentlich oder als Nebenbeschäftigung verrichten.

§ 2.

(1) Sind Ehefrauen von Versicherten der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten nach § 1 bei einer anderen Krankenversicherungsanstalt als der Krankenversicherungsanstalt der Privatangestellten versicherungspflichtig, so sind auf Antrag bei Entbindung und Tod die Geldleistungen nach der Regierungsverordnung vom 9. Juli 1941, Slg. Nr.

**Nařízení
ministra hospodářství a práce
ze dne 10. července 1944
o pojistné povinnosti v nemocenském pojištění
za války.**

Na základě § 9 vládního nařízení ze dne 22. července 1943, Sb. č. 217, o dalších opatřeních v sociálním pojištění Protektorátu z důvodu války, nařizuje ministr hospodářství a práce:

§ 1.

Při přijetí zaměstnání za války v podniku čítajícím nejméně třicet zaměstnanců podléhají povinnému nemocenskému pojištění osoby, které jsou zaměstnány denně více než 4 hodiny, i když vykonávají práce nebo služby pouze příležitostně nebo jako vedlejší zaměstnání.

§ 2.

(1) Jsou-li manželky pojištěnců nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců podle § 1 povinny pojištěním u jiné nemocenské pojišťovny než u nemocenské pojišťovny soukromých zaměstnanců, poskytnou se na návrh peněžité dávky při porodu a úmrtí podle vládního nařízení ze dne 9. července 1941, Sb. č. 365, o nemocenském pojištění soukromých